

Κανόνες ορθογραφίας – Γενικά

Κανόνες	Παραδείγματα	Εξαιρέσεις
Οι μονοσύλλαβες λέξεις δε τονίζονται	ναι, για	πού; πώς; (Μόνο σε ερωτήσεις)
Ο τόνος της εγκλιτικής λέξης μεταφέρεται στην τελευταία συλλαβή της προηγούμενης λέξης, όταν αυτή είναι προπαροξύτονη	το άλογό μου, τα τετράδιά σου	Δεν υπάρχουν
Ο τόνος στους συνδυασμούς αυ και ευ μπαίνει στο ύψιλον	σαύρα, εύθυμος	Δεν υπάρχουν
Τα διαλυτικά είναι περιττά α) όταν το προηγούμενο φωνήεν έχει τόνο και β) όταν δεν έχουμε δίψηφο φωνήεν	α) γάιδaros, β)πρωί	Δεν υπάρχουν
Πάνω από το "ι" και το "υ", όταν τα προφέρουμε χωριστά από το προηγούμενο φωνήεν σημειώνουμε διαλυτικά.	πλαϊνός, θεϊκός	Όταν δεν υπάρχει περίπτωση να διαβαστούν μαζί.
Αντί για το "σ" στο τέλος της λέξης γράφουμε "ς" τελικό	τέλος, εκτός	Δεν υπάρχουν
"ζμ" δεν υπάρχει σε καμιά ελληνική λέξη. Όταν το ακούμε γράφουμε "σμ"	κόσμος αντί κόζμος	Δεν υπάρχουν
Όταν έχουμε μια λέξη που αρχίζει από φωνήεν μετά από μια άλλη λέξη που τελειώνει στο ίδιο φωνήεν φεύγει πάντοτε το φωνήεν της πρώτης λέξης (έκθλιψη)	μ' έδιωξε	Δεν υπάρχει εξαίρεση
Απόστροφος μπαίνει στη θέση της συλλαβής που έφυγε.	το 'να, μου 'πε, μ' ένα	Δεν υπάρχουν
Το αρχαίο μόριο "τηλε = μακριά" χρησιμοποιείται σήμερα μόνο σε σύνθεση με άλλες λέξεις και γράφεται με ήτα (η)	τηλεόραση, τηλέφωνο	Δεν υπάρχουν
Το αρχαίο μόριο "ευ = καλά", "συν" και "δυσ" που συναντάμε σήμερα σε σύνθετες λέξεις γράφονται με ύψιλον	εύκολος, ευτυχία, δυστυχία, συνέταιρος	Δεν υπάρχουν
Η αρχαία πρόθεση "προ" "προς" και "από" που συναντάμε σήμερα σε σύνθετες λέξεις γράφεται με όμικρον.	προλαβαίνω, προσεύχομαι, απόφοιτος	Δεν υπάρχουν
Οι αρχαίες προθέσεις "περί, αντί, επί και δια" που συναντάμε σήμερα σε σύνθετες λέξεις γράφονται με γιώτα.	περίπτερο, επικίνδυνος, αντίπαλος, διάδοχος	Δεν υπάρχουν

Η αρχαία πρόθεση "υπέρ" που συναντάμε σήμερα σε σύνθετες λέξεις γράφεται με ύψιλον (υ)	υπέροχος, υπερφυσικός	Δεν υπάρχουν
Η αρχαία πρόθεση "υπό" που συναντάμε σήμερα σε σύνθετες λέξεις γράφεται με ύψιλον (υ) και όμικρον (ο).	υπόθεση, υπουργός	Δεν υπάρχουν
Τα τοπικά επιρρήματα που τελειώνουν σε -ω γράφονται πάντα με ωμέγα.	πάνω, κάτω	Δεν υπάρχουν
Τα επιρρήματα που τελειώνουν σε -ως γράφονται με ωμέγα.	αμέσως, επειγόντως	εμπρός, εντός, εκτός, φέτος, τέλος
Τα απόλυτα αριθμητικά επίθετα πάνω από το είκοσι γράφονται με δύο λέξεις	είκοσι ένα, σαράντα πέντε	Τα πολλαπλάσια του δέκα (όταν αποτελούν μια λέξη) π.χ. πενήντα
Η κατάληξη των αριθμητικών σε -ήντα γράφεται με ήτα (η)	εξήντα, εβδομήντα	Δεν υπάρχουν